

TASC MÜFREDAT ÇERÇEVESİ

TEORİK GEÇMİŞ

TASC yaklaşımı, fikirlerini Sosyal Yapımcı perspektiften eğitime çekmektedir.

Sosyal İnşacılık, modern eğitimin gelişimi üzerinde muazzam bir etki yaratan bir sosyoloji teorisidir. Sosyal Konstrüktivizm olarak da bilinen Sosyal İnşacılık, öğrenmenin sosyal bir süreç olarak görülebileceği Rus psikolog Lev Vygotskij'in çalışmalarından geliyor . İnsanlar dünya, kendileri ve birbirleri hakkındaki fikirlerini diğer insanlarla etkileşim kurma deneyimi yoluyla oluştururlar.

20. yüzyılın ikinci yarısında, eğitimciler bu kavramı okullarda uygulamaya başladılar. Bu noktaya kadar, en yaygın öğretim yöntemi, öğretmenlerin sınıfın önünde durmaları ve ders vermeleri, öğrencilerin ise not almak için özenle not almaları, bilgileri ezberlemeleri ve çalışma sayfası ödevlerinde, kağıtlarda veya test'lerde çoğaltmalarıydı. Bu yöntem, erken eğitimden kolej ve lisansüstü okula kadar tüm dünyada yaygın olarak kullanılmıştır. Öğretmen veya profesör, öğretilen konuda mutlak uzman olarak kabul edildi ve öğrenciler sadece kendilerine öğretilenleri dinlemek, öğrenmek ve kelimesi kelimesine tekrarlamak için oradaydılar.

Sosyal Yapımcı çerçeve, "uzman olarak öğretmen sınıfından" "öğrenci merkezli bir sınıfa" geçişi teşvik eder, bu da öğrencilerin zihinlerindeki bilginin işbirliği içinde yaratıldığını düşünür. Öğrenciler gerçekler, rakamlar ve kurallarla doldurulması gereken boş kaplar olarak değil, öğrenme sürecinde aktif katılımcılar olarak görülmelidir. Bu, eğitim alanında giderek daha tanıdık hale gelen "proje tabanlı öğrenme", "etkileşimli ödevler", "takım araştırması" ve "gerçek dünya öğrenimi" gibi öğretim yöntemlerinin geliştirilmesini beraberinde getirmektedir.

Öğrenci merkezli bir sınıfta öğretmenin rolü, öğrenciyi öğrenmenin bir sonraki aşamasına yönlendirilebilecek yeni bilgilerin keşfine yönlendirmektir. Öğretmenler hala öğrenciden daha fazla bilgiye sahip olanlar olarak kabul edilse de, rolleri sadece ayakta durmak ve teslim etmek değil, sunmak ve yorumlamaktır.

Sosyal İnşacılık, hepsi bir şekilde ondan ilham alan ve zenginleşmesine katkıda bulunan diğer teorik perspektiflerin kaynağı olarak görülebilir: postmodernizm, karmaşık sistem yaklaşımı, postyapısalcılık, anlatsal perspektif, çözüm odaklı yaklaşım.

Postmodernizm

Eğitimdeki postmodern fikirler, öğretmenlerin geleneksel olarak öğrencilere karşı sahip oldukları güç ve otoritenin rolünü yapıbozuma uğratmaya odaklanır.

Öğretimin geleneksel kavramsallaştırılmasında, educator'ler kültürel olarak elden çıkarılmış ve bilgiyi yaymak için "programlanmış" olarak sunulur. Bu bağlamda, öğretmenlik, eğitim terimlerinde gerçeği, akli ve değeri tanımlamanın bilimsel yönteminin doğrudan etkisi altında, mesleğin teknik yönlerine büyük ölçüde dayanır. Davranışçılık, eğitime bu bakış açısını destekler. Öğrenci davranışı kategorileri, davranışta istenen değişikliğin başarılmaması sağlamak için tasarlanmış karşılık gelen öğretim stratejilerini ifade eder. Bu tür bir bilgi dağıtım sistemi, öğretme ve öğrenmede önemli bir rol oynayan duygusal alanı görmezden gelir. Postmodernizme göre, okullar mevcut sosyal yapıyı, öğrencileri bilgiyi ve sosyal düzeni dağıtan belirli

prosedürler dahilinde önceden belirlenmiş sosyal olarak kabul görmüş otorite figürleri ve normları ile tanıştırmak yeniden üretirler.

Böyle bir yaklaşımdan kopmak, öğrenmenin hem öğretmenleri hem de öğrencileri bilginin birlikte inşasında eşit temellere yerleştirdiğini kabul etmek anlamına gelir.

Karmaşık Sistem Yaklaşımı

Sosyal İnşa Edici çerçevede öğretme ve öğrenme tek yönlü süreçler değildir. Bunlar, öğretmen ve tek öğrenci arasındaki işbirliğinden ortaya çıkan karmaşık fenomenlerdir. Sonuç olarak, sınıf, her öğrencinin bilginin gelişimine katkıda bulunduğu karmaşık bir sistemdir: hem öğrenciler hem de öğretmenler bu sistemin bir parçasıdır ve bilinçli veya bilinçsiz olarak onu sürdürmek için hareket eder.

Ayrıca, sistemik bakış açısına göre, sistemdeki tüm unsurlar birbiriyle ilişkilidir ve birbirlerini etkiler: öğretmenin davranışları öğrencileri etkiler ve öğrencilerin davranışları öğretmeni her seviyede etkiler. Bu aynı zamanda sadece eğitimcinin öğrencilere bir şeyler öğrettiği anlamına gelmez, aynı zamanda öğrencilerin de eğitime bir şeyler öğrettiği anlamına gelir.

Post yapısalcılık

Post yapısalcılık tamamen hakikat ve güçle ilgilidir. Şu soruyu cevaplamaya çalışır: *Neyin doğru neyin doğru olmadığını kontrol etme gücüne kim sahiptir?* Post yapısalcı yazarların verdiği cevap, "gerçeğin" tartışmaya açık olduğudur: sizin gerçeğiniz ve benim gerçeğim tamamen farklı olabilir. Bilgi ve anlam aslında istikrarsız ve kültüre bağlı süreçler olarak kabul edilir. Post yapısalcılık, insan deneyimiyle ilgili evrensel hakikat iddiaları etrafında örgütlenmek yerine, herhangi bir tanımın sürekli doğasını kabul eder.

Post yapısalcılar, sosyal dünyayı açıklamaya çalışırken dilin anahtar olduğuna inanırlar. Kullandığımız dilin dışında bir gerçeklik olmadığını savunuyorlar. Dünyada gördüğümüz şeyler hakkında konuşma şeklimiz – bu şeyler üzerinde yaptığımız diskler, onları tanımlamak için kullandığımız kelimeler ve ifadeler – dünyanın kendisiyle ilgili deneyimimizi tanımlar.

Bu anlamda, bir şey hakkında konuşmanın en yaygın veya popüler yolu "baskın söylem" olarak adlandırılır. Dolayısıyla, çocuklarla ilgili "baskın söylemin" masum oldukları olduğunu söyleyebiliriz, çünkü çoğu insan çocuklar hakkında masummuş gibi konuşur. Baskın bir söylemin bir başka örneği de iklim değişikliği etrafındaki söylemdir. İklim değişikliği ile ilgili baskın söylem, insan yapımı olduğudur. Tabii ki, çocuklar, iklim değişikliği veya gerçekten herhangi bir şey hakkında başka alternatif söylemler de var - çünkü farklı insanların farklı görüşleri var.

Post yapısalcılık, toplumun zamanın herhangi bir noktasında "gerçek" olarak inandığı şeyin, baskın hale gelen düşünme biçimi (söylem) olduğunu öne sürer. Fakat eğer hakikat söylem tarafından şekillendirilirse (gerçek, baskın söylem ne derse onu söylerse söylesin), o zaman söylemi etkileme gücüne sahip insanlar, nüfusun çoğu tarafından doğru ve yanlış olarak görülenleri kontrol eder. Gerçek her zaman iktidarın dinamikleriyle bağlantılıdır: belirli bir alanda güç ve otoriteye sahip olan insanlar da, büyük olasılıkla, o alan için doğru olanın koruyucusudur. Sonuç olarak, nesnel gerçek yoktur, ancak olaylara bakış açımızda çok sayıda perspektif vardır.

Eğitime uygulanan post yapısalcı çerçeve, sınıf bağlamında kullanılan söylemlerin türüne ve hem öğretmenler hem de öğrenciler tarafından sahip olabilecekleri etkiye dikkat ederek çeşitliliği ve katılımı teşvik eder. Aynı zamanda öğretmenlerden, nesnel gerçekleri öğretmedikleri için öğrencilerle olan

ilişkilerinde uzmanların rolleri hakkında eleştirel olarak yeniden düşünmelerini ister, ancak sınıfa karşı sahip oldukları gücün rolü nedeniyle gerçeğin taşıyıcıları olarak kabul edilirler.

Anlatı Perspektifi

Post yapısalcılıkla yakından ilişkili olan Anlatı Perspektifi, hepimizin kendimizi ve hayatımızın koşullarını anlamlandırmak için hikayeler ürettiğimizi belirtir. Hayatlarımızı kendimize anlattığımız hikayelere ve başkalarının bizim hakkımızda anlattığı hikayelere göre yaşarız.

Bu anlatı metaforu, post yapısalcı "söylem" fikriyle çok ortak bir noktaya sahiptir: kendimiz ve dünya hakkında anlatabileceğimiz tüm hikayeler arasında , bazıları baskın hale gelir ve yaşamlarımızı deneyimleme biçimimizi yönetir. Ancak, hikayelerimizin tek yazarı biz değiliz. Hayatımızı yöneten baskın hikayelerin çoğu, evde, okulda, ibadet yerinde ve mahallede erken çocukluk deneyimlerimizde üretildi. Bu yerel kurumlara, içinde yaşadığımız daha geniş sosyal bağlamlarda güncel olan hikayeler şekil veriyor.

Baskın hikayeler düzenli olarak kendimiz hakkında ne düşündüğümüzü etkiler. Sorun şu ki, bizim ve diğerlerinin hakkımızda anlattığı bu baskın hikayelerin bazıları olumsuz, elitleştirici ve aşağılayıcı olabilir. Eğer bir öğrenci kendisini aptal, yaramaz ya da rahatsız olarak tanımlayan bir anlatının nesnesiyse, hayatını böyle bir betimlemeyle önüne serilen problem hikayesinin hatlarına göre yaşama eğilimi geliştirebilir. Olumsuz karakter tanımları genellikle tutkal gibi yapışır. Bu tür açıklamaların bir kişi üzerinde ne gibi bir etkisi vardır? Bir insanı dosyalarda takip eden ve okulun kültürel dünyasında ve öğretmenlerin zihninde kendine ait bir hayatı olan bu gibi kimliklerden vazgeçmeye nasıl gidilir?

Anlatı Perspektifi, kişinin sorunlu olmadığı fikrini vurgular. Sorunlu olmak bu kişi hakkındaki hikayedir. Kişinin yaşadığı ve hareket ettiği bağlamın kültürü, onunla ilgili sorunlu bir hikaye tarafından perma edilir. Anlatı Perspektifi için, sorunlar kültürel manzarada yer almaktadır. Kültürel konumlandırmaya yapılan bu vurgu, bu çerçeveyi bilimsel bir temele dayandığını iddia eden, ancak kültürel dünyaların sorunların inşasında ve çözümlerinde oynadığı rolü kabul etmeyen yaklaşımlardan ayırır.

Çözüm Odaklı Yaklaşım

Çözüm Odaklı Yaklaşım, bir şeyler ters gittiğinde, bu konuya yaklaşmanın iki yolu olduğunu belirtir.

İlk yol soruna odaklanmak, yani sorunu yakından incelemek ve anlamaktır, böylece daha sonra ne yapacağımızı biliriz.

İkinci yol, çözümlere odaklanmaktır, yani hayatımızda zaten neyin işe yaradığını incelemek ve sorunlu durumda çalışmaya hazır olanı nasıl uygulayabileceğimizi bulmaktır. Ayrıca, çözümlere odaklanmak, ne olmak istediğimizi, elde etmek istediğimiz koşulun ne olduğunu ve buna nasıl doğru ilerleyebileceğimizi keşfetmek anlamına gelir.

Sorun odaklı ve çözüm odaklı kolaylaştırma arasındaki fark aşağıdaki tabloda özetlenmiştir:

Sorun Odaklı Yaklaşım	Çözüm Odaklı Yaklaşım
<ul style="list-style-type: none"> "sorunu" azaltmaya odaklanır "yanlış" yaptığınız şeye bakar ne istemediğinizi vurgular neyin daha iyi yapılabileceğini vurgular olumsuz zayıflıklarınızı ortadan kaldırmaya çalışır Sorunun "neden" olduğu ile ilgileniyorum (örneğin; sorunun "nedeni" ve "sürdüren" şeyler) 	<ul style="list-style-type: none"> "çözümün" geliştirilmesine odaklanır "doğru" ne yaptığınıza bakar ne istediğinizi vurgular zaten neyin iyi yapıldığını vurgular olumlu güçlü yönlerinizi vurgulamaya çalışır Sorun ne zaman gerçekleşmediğiyle ilgileniyor (sorunun istisnaları)

Okulu problem odaklı mercekten görürsek, birçok problem görürüz. Öğrenciler her zaman öğrenmeye hazır değildir, öğretmenler her zaman başarısız ve / veya meydan okuyan öğrenciyle nasıl başa çıkacaklarından emin değildir ve bunun yerine sadece "umursamadığını" iddia ederler. Genel okul iklimi, okul şiddeti, zorbalık, çete faaliyeti ve okul arazisinde meydana gelen diğer yasadışı davranışlarla birlikte ek olası stresler sağlarken, okul yöneticileri bir yandan bu davranışlara karşı "sıfır tolerans" sağlamaya çalışırken, diğer yandan tüm öğrenciler için akademik başarıyı artırmak için olumlu, öğrenci merkezli bir öğrenme ortamını teşvik etmektedir. Dahası, eğitim sistemi, öğretmenin öğrencilerin bilgi, beceri ve davranışında eksik olana odaklanmasını sağlar. Ve buna karşılık, öğrencileri ve ailelerini çoğunlukla öğretmenlerin başarısızlıklarına ve hatalarına dikkat etmeye getirir.

Bununla birlikte, okulda çözümler için birçok olasılık da görebiliriz. Heyecan verici projeler geliştirmek, akranlar arasında ve sınıf ile öğretmen arasında aktif ilişki geliştirmek için bir yer olabilir. Ekonomik açıdan sıkıntılı ve tehlikeli mahallelerde yaşayan öğrenciler için bile güvenli bir ortam olabilir. Okullar çözümlerin, güçlü yönlerin ve başarıların yerleri olabilir.

Çözüm Odaklı Yaklaşım, bir sorunu çözmek için derinlemesine analiz edilmesi, parçalara ayrılması ve anlaşılması gerektiği geleneksel fikri tarafından genellikle kabul edilen ve arka planda tutulan tüm bu olumlu yönlerin dikkate alınmasına yardımcı olur. Bununla birlikte, çözümlerin (ve sorunların) tüm aktörleri belirli bir bağlamda içeren işbirlikçi ve ortak yapıcı bir süreçle yaratıldığını vurgular. Sınıf ortamı göz önüne alındığında, bu hem öğretmenin hem de öğrencilerin sorunlara veya çözümlere odaklanmada aktif bir role sahip oldukları anlamına gelir.

Çözüm Odaklı yaklaşım, bizi ikili bir tutuma sahip olmaya teşvik eder. Sorunu, olumsuz unsurları, eksiklikleri ve eksiklikleri unutmamıza izin vermez: aynı anda neyin işe yaradığına dikkat etmemizi sağlarken, aynı zamanda ne işe yaradığına dikkat etmemizi sağlar.

NEDEN SINIF İKLİMİ

Sosyal İnşacılık ve ona bağılı diğerk bakış açıları eğitim ve okul alanında bir dereceye kadar kullanılmış olsa da, sınıf iklimi boyutuna yeterince uygulanmamıştır. Bununla birlikte, TASC'de sınıf ikliminin okuldaki öğretim ve öğrenme sürecinin kalitesini etkileyen önemli bir unsur olduğuna inanıyoruz. Sınıf iklimi, öğrenciler arasındaki, öğrenciler ve öğretmenler arasındaki karşılıklı ilişkileri, öğrencilerin kişisel gelişimlerini ve sınıfın sistematik özelliklerini içeren tüm sınıf etkinlikleri tarafından yaratılır. Öğrencilerin genel başarısını, kişisel gelişimini, öğrenme motivasyonunu ve öz imajını ve ayrıca öğretmenin sınıf ortamındaki çalışmalarının kalitesini etkiler.

Sınıf iklimi genellikle katılımcı bir fenomen olarak tanımlanır. Sınıf çalışmasının, yönetim yöntemlerinin, sınıf kurallarının, sınıf organizasyonunun ve okul kültürünün yaratılmasında yer alan bireyler arasındaki ilişkilerle şekillenir; Başka bir deyişle, dahil olan tüm insanların hem bilinçli hem de bilinçsiz düzeyde aktif bir role sahip olduğu işbirlikçi ve ortak yapıcı bir sürecin sonucudur. Böyle bir anlatı bize Sosyal İnşacı çerçeve ve onunla bağlantılı perspektiflerle uyumlu görünüyor, bu yüzden bu yaklaşımlardan ilham alan sınıf iklim yönetimi için bir müfredat geliştirmemiz mantıklı ve tutarlı görünüyordu.

TASC yaklaşımı, birden fazla bakış açısına önem vererek, sınıf içindeki iktidar rollerini yapı bozuma uğratarak, dile ve sınıfta nasıl kullanıldığına dikkat ederek, sınıfı sürekli gelişen ve karmaşık bir sistem olarak görerek, herkesin anlatılarına yer vererek, öğretmenlerin daha olumlu ve kapsayıcı bir sınıf ikliminin gelişimini etkili bir şekilde kolaylaştırabileceklerini vurgulamaktadır. buna karşılık, öğretim ve öğrenme süreçlerinin kalitesini olumlu yönde etkileyebilir .

C.L.A.S.S. MÜFREDATI

C.L.A.S.S. müfredatı iki aşamada geliştirilmiştir.

Aşama 1'de, daha önce açıklanan teorik çerçeveye dayanarak bir dizi beceri tanımlanmıştır - Bu tür beceriler, TASC çerçevesini uygulamak istiyorlarsa, öğretmenlerin sınıf ikliminin iyileştirilmesini kolaylaştırma yaklaşımında geliştirilmesi ve / veya arttırılması gerektiğini düşündüğümüz becerilerdir. Ayrıca, bu tür beceriler bir dizi kümede organize edilmiştir. Her küme, TASC çerçevesine göre sınıf ikliminin yönetiminin önemli bir boyutunu temsil eder. Tek bir kümeyle ilgili her beceri, o boyutun geliştirilmesi veya geliştirilmesi gereken bir yönünü temsil eder.

2. Aşamada, kümeler kümesi ve ilgili beceriler, her bir Ortağın ülkesinden gelen bazı uzman öğretmenlerin uzmanlıklarına göre geri bildirimlerini sağladıkları bir ön pilot uygulama sürecine tabi tutulmuştur. Bu geri bildirimlere dayanarak, müfredat gerçek yapısına uygulanmıştır.

Müfredatın e adı olan "C.L.A.S.S.", sınıf iklimini yönetirken dikkate alınması gerektiğine inandığımız beş boyutu gösteren bir kısaltmadır:

C = Yapı

L = Liderlik

A = Amaç

S = Destek

S = Çözümler

Şimdi her boyutta ve kümeledikleri becerilerde daha derin bir ganimet yaşıyoruz.

Önemli bir öneri

C.L.A.S.S. müfredatının beş aşamalı bir yol olmadığını lütfen unutmayın. Yapı boyutunu geliştirmek veya iyileştirmek, Liderlik boyutuna geçmek vb. zorunda değilsiniz.

C.L.A.S.S. müfredatı, hiçbir boyutun diğerlerinden daha önemli olmadığı bir sistem olarak tasarlanmalıdır. Tüm bu boyutlara güvenebilir veya içinde çalıştığınız belirli bağlamda önemli olduğunu düşündüğünüz şeylere göre bazılarını kullanabilirsiniz. Ayrıca, müfredattaki tüm boyutları derinleştirmeye karar vererseniz, öğrenme yolunuz istediğiniz boyuttan başlayabilir.

Tüm boyutlar aslında birbirine bağlıdır, çünkü bu müfredatın neyle ilgili olduğuna farklı erişim noktaları olduklarına inanıyoruz: sınıf iklimini etkili bir şekilde yönetme pratiği.

Müfredata nasıl yaklaşacağınıza, nasıl kullanacağınıza, hangi boyutları daha derinleştirmeniz gerektiğini düşüneceğinize siz karar verirsiniz. Başka bir deyişle, sizi C.L.A.S.S. müfredatının kendi anlatısını oluşturmaya davet ediyoruz, çünkü sınıfla yaptığınız işin uzmanı olduğunuza, bağlamınızı ve kültürünü bildiğinize inanıyoruz, bu nedenle müfredatın fikirlerini öğrencileriyle birlikte nasıl reddedeceğini daha iyi bilen sizsiniz.

C.L.A.S.S. müfredatı sizi Sosyal İnşacılık, Post modernizm, Karmaşık Sistem Yaklaşımı, Post yapısalcılık, Anlatı Perspektifi ve Çözüm Odaklı Yaklaşım dünyasına dönüştürmeyi amaçlamamaktadır. Sınıfta, öğretmen-öğrenci ve eşler arası düzeyde kurduğunuz ilişkileri geliştirmek için duygusal zekanızı kullanmada yenilikçi, etkili ve güçlü olduğuna inandığımız bir dizi fikirle yaklaşımınızı zenginleştirmeyi amaçlamaktadır. Onları nasıl kullanacağınız size kalmış.

YAPI

YAPI boyutu iki fikri ifade eder:

1. Sınıfta yer alan herkesin (öğretmenler, öğrenciler) sınıf iklimini yönetmede aktif bir role sahip olması. Bu anlamda, aşağıdaki becerileri vurgular:
 - **Proaktiflik**, yani bir sorunu gerçekleşmeden önce çözmeye çalışan, kendi kendine başlatılan davranıştır. Tepki vermek yerine gelecekteki bir durumdan önce hareket etmeyi içerir. Bir durumun kontrolünü ele geçirmek ve bir duruma uyum sağlamak veya bir şeyin olmasını beklemek yerine erken değişiklikler yapmak anlamına gelir.
 - **Kişisel ve Grup Ajansı**, tek bireyin veya grubun bir eyleme neden olan veya üreten kişi olarak sahip olduğu anlamdır. Faillik duygusu olan bir kişi veya grup, kendisini elfini veya kendisini, kendi eylemlerini ve yaşam koşullarını etkileyen özne olarak algılar.
2. Her ilişki, katılan tüm aktörlerin birbirlerinden öğrendiği bir süreç olduğundan, sınıf, öğrencilerin öğretmenden öğrendiği, ancak öğretmenin de öğrencilerden öğrendiği bir bağlamdır. Örneğin, öğretmen tek bir öğrenciyle ve onun kültürel geçmişiyle nasıl başa çıkacağını öğrenir; veya öğretmen, öğrencilerden, uzman oldukları konular veya konular hakkında yeni bilgiler öğrenebilir. Bu anlamda, aşağıdaki becerileri vurgular:

- **Sınıfı bir anlam inşası olarak** görmek, yani sınıf kültürünün öğretmen ve öğrenci arasındaki etkileşim ve her iki tarafın da birbirinden kazandığı gerçeğiyle birlikte inşa edildiğini düşünmektir.
- **Sınıfı karşılıklı bir etki süreci olarak ele almak, yani** çalışmalarımızın öğrencilerin yaşamlarını farklı düzeylerde etkilediğini, aynı zamanda öğrencilerin bizimle ilişki kurma biçimlerinin öğretmen olarak yaşamlarımızı da etkilediğini göz önünde bulundurarak sınıfa ve öğrencilere yaklaşımdır.

LİDERLİK

LİDERLİK boyutu, otoriterliğimizi ve öğretmenler olarak güç rolümüzü öğrencilerle ilişkilerde kullanma fikrini ifade eder. Bu anlamda, aşağıdaki becerileri vurgular:

- **İlişkideki güç dinamiklerine dikkat etmek**, yani her ilişkinin, her muhatabın sahip olduğu güç rolünün farklılığı ile karakterize edildiğini düşünmektir. Örneğin, sınıf bağlamında, bu, öğretmenler olarak, sınıf ikliminin iyileştirilmesini kolaylaştırmak için güç rolümüzü nasıl kullanabileceğimizi düşünmemiz gerektiği anlamına gelir.
- **Bir adım geride kalmaktan yola** çıkmak, öğretmenler olarak güç rolümüzü, öğrencilerin rekabet noktalarını ifade etmelerine yardımcı olacak şekilde kullanmaktır. Örneğin, soru sormak, öğrencilerin fikirlerini açıklamalarına ve hikayelerini anlatmalarına izin vererek sınıf iklimini iyileştirme sürecine öncülük etmek için yararlı bir araç olabilir.
- **İşbirlikçi liderlikler**, yani öğrencileri sınıf iklimini iyileştirme sürecine dahil etme yeteneğidir, örneğin onları bireysel ve kolektif becerilerini keşfetmeye teşvik etmek ve sınıf iklimini yönetmede bize aktif olarak yardımcı olabilmeleri için onları yerine koymak.

Birlikli İletişim

AMAÇ boyutu, öğrencilerle birlikte etkili bir sınıf ikliminin nasıl olması gerektiğine dair bir vizyon geliştirme fikrini ifade eder. TASC çerçevesi, öğrencilerin ve öğretmenlerin beklentilerinin (hem sınıf iklimi hem de konuların öğretme / öğrenme açısından) birbirlerini karşılıklı olarak etkilediği gerçeğini kabul ettiğinden, öğretmenler olarak hedeflerimizi ve beklentilerimizi netleştirmek, sonuç olarak, sınıf ikliminde ve / veya öğretme / öğrenme düzeyinde bu hedeflere ulaşmak için hangi eylemlerin yapılabileceğini belirlememize yardımcı olabilir. Bu anlamda, AMAÇ aşağıdaki becerileri vurgulamaktadır:

- **Hipotezler üzerinde çalışmak**, yani sınıf iklimi yönetimi ile ilgili belirli konular hakkında hipotezler geliştirme - ve öğrencilerin hipotez geliştirmelerine yardımcı olma - yeteneğidir; Aynı zamanda butür hipotezler ve bunların olası sonuçları hakkında bir tartışma başlatma ve sürdürme yeteneği ile de ilgilidir.
- **Hedef odaklı yaklaşım**, yani sınıf iklimi konusuna kısa, orta ve uzun vadede akılda net hedeflerle yaklaşmak. Ayrıca, bu beceri, öğrencilerin hedeflerini netleştirmelerine ve hedefleri ile bizim hedeflerimiz arasında ortak bir zemin bulmalarına yardımcı olma yeteneğini ifade eder.

- **Geleceğe yönelik yaklaşım**, yani gelecek hakkında düşünme, gelecekteki sonuçları tahmin etme ve harekete geçmeden önce önceden planlama yapma yeteneğimiz ve kapsamımızdır. Böyle bir yeteneği geliştirmek, sınıf iklimi hakkında olası senaryoların kalın açıklamalarını oluşturmayı başarmak anlamına gelir - bunlar arzu edilen senaryolar ve olumsuz senaryolar olabilir - ve arzu edilenleri geliştirmek ve olumsuz olanlardan kaçınmak için hem öğretmenin hem de öğrencilerin tarafından yapılabilecek eylemlerin sırasını tanımlar.

DESTEK

LİDERLİK gibi, DESTEK boyutu da her ilişkide güç dinamikleri olduğu fikrini vurgular, böylece öğretmenler otoritelerini ve otoriterliklerini öğrencilere karşı nasıl kullandıklarına dikkat etmelidir. Bu durumda, DESTEK, öğretmenler olarak, öğrencilere akranlarımız arasında ve bizimle işbirliğini kolaylaştırabilecek güvenli ve destekleyici bir ortam sağlamak için güç rolümüzü nasıl kullanabileceğimizi ifade eder. Bu anlamda, aşağıdaki becerileri vurgular:

- **Yargıyı Askıya Almak** Özellikle ahlaki veya etik sonuçların çıkarılması konusunda yargıları sakladığımız bilişsel bir süreçtir. Askıya alınmış yargılamayı uygulamak ve öğrencilerin akranlarıyla ve bizimle askıya alınmış bir yargı yaklaşımı benimsemelerine yardımcı olmak, sınıfın tüm aktörlerin farklı anlatılarına yer açmasına izin verir, böylece herkes belirli bir konu hakkında kendi fikirlerini geliştirebilir. Bu da, eleştirel düşüncenin gelişimini ve herkesin kendi dünya görüşüne sahip olduğu fikrini kolaylaştırır.
- **Suçlamadan kaçınmak**, öğrencilere "parmakları işaret etme" uygulamasından kaçınma - ya da daha iyisi, yapı bozuma uğratma - yeteneğidir. Çoğu zaman, suçlayarak kişiye içsel olarak yanlış yapılmış gibi saldırırız. Suçlamak, kişinin zenginliğini ve karmaşıklığını görmemize izin vermeyecek şekilde olumsuz bir şekilde etiketlenmesi süreci haline gelir. Bu sorun, suçlamanın kişiye karşı güç konumunda olan insanlardan gelmesi durumunda daha da kötüleşir, çünkü bu durumda kişinin aldığı etiketi aşması gereken şans önemli ölçüde azalır. Öğretmenler olarak sınıfa karşı güçlü bir konumda olduğumuzdan, öğrencileri suçlamak, öğrencilerin kendi yetkinlikleri ve yetenekleriyle bağlantı kurmalarına ve sınıf ikliminin iyileştirilmesine aktif olarak katkıda bulunmalarına yardımcı olma fırsatlarına bizi kör eden etiketler yaratabilir. Dahası, suçlanan öğrenciler, kişi olarak aldıkları olumsuz etiketlerde kimliklerinin düzleşmesini yaşayabilirler. Başka bir deyişle, aldıkları etiketlerin söyledikleri gibi olduklarına inanmaya başlayabilirler, çünkü "öğretmen bana öyle söyledi". Sonuç olarak, çok az yetenek ve güce sahip olduklarına veya hiçbirine sahip olmadıklarına inanmaya başlayabilirler. **Suçlamadan kaçınmak**, öğrencileri "yanlış" kişiler olarak etiketlemekten kaçınma yeteneğidir, aynı zamanda eylemlerini sınıf iklimi yönetimi sürecinde onlarla işbirliğini sürdürmek için yararlı ve verimli olabilecek şekilde eleştirme tutumunu benimsemektir.
- **Empati**, yani başka bir kişinin kendi referans çerçevesinden ne yaşadığını anlama veya hissetme kapasitesidir. Başka bir deyişle, kendini başkasının konumuna yerleştirme kapasitesidir. Empati ya hep ya hiç değildir; daha ziyade, bir kişi diğerine karşı az ya da çok empatik olabilir . Başka bir kişinin devam eden kasıtlı eylemlerinin ve ilişkili duygusal durumlarının öneminin doğru bir şekilde tanındığını, tanınan kişiye doğru ve tole edilebilir görünen bir şekilde ilettiğimizde empati sergileriz. Öğrencilere karşı empati uygulamak ve akranlarına karşı pratik yapmalarına yardımcı olmak, sınıftaki tüm aktörler diğerlerinin konumuna saygılı bir şekilde baktığından ve dünyayı diğerlerinin gördüğü gibi görmeye çalıştıkça, sınıf iklimini iyileştirmeye yardımcı olabilir. Sonuç olarak, hem

öğretmenler hem de öğrenciler olarak sınıfta ortaya çıkan sorulara daha açık fikirlilik ve esneklikle yaklaşabiliriz.

- **Merak** tutumu, yani öğrencilerin fikirlerini ve anlatılarını dinleme yeteneği ve keşifçi bir pozisyon benimsemektir. Merak, tarafsız olmamıza veya uzman rolümüze güvenmemize izin vermez. Bunun yerine, öğrencileri başlangıçta erişilemeyen yerel bilgilerle eşit ortaklar gibi görmemizi ister. Bu durumda, amacımız, öğrencilerin fikirlerini bu fikirlerin bizimkinden daha iyi olabileceğini ve bize sınıf iklim yönetimi hakkında yeni bir şeyler öğretebileceğini kabul etme istekliliğiyle ifade etmelerine yardımcı olmaktır.

Çözümler

ÇÖZÜMLER boyutu, problem odaklı yaklaşımdan çözüm odaklı yaklaşıma geçme olasılığını ifade eder. İlkinin sonsuza dek terk etmeyi gerektirmez; bunun yerine, sınıf iklim yönetimine karşı alternatif bir düşünme biçimi olarak ikincisini eklemeyi önerir. Bu anlamda, ÇÖZÜMLER boyutu aşağıdaki becerilerle bağlantılıdır:

- **Problem Çözme VS Çözüm Oluşturma** Zihniyeti, yani iki yaklaşım arasındaki farkları belirleme ve bunları bağlamın ihtiyaçları olduğuna inandığımız şeylere göre kullanma yeteneğidir. Ayrıca, öğrencilere böyle bir farkı öğretme yeteneğini, her iki zihniyetin de faydalarını ve kritik noktalarını belirlemelerine yardımcı olma yeteneğini ifade eder.
- **Çözüm Odaklı Yaklaşım**, yani sınıf iklim yönetiminde ortaya çıkan sorun ve problemlerle yüzleşmek için çözüm odaklı zihniyeti etkin bir şekilde uygulama yeteneğidir.

SORUŞTURMA SÜREÇLERİNİN ÖNEMİ

C.L.A.S.S. müfredatını pratik olarak nasıl kullanabilir ve vurguladığı becerileri nasıl güçlendirebilirim?

TASC'de, öğrenme deneyiminizi kolaylaştırmayı ve şimdiye kadar tanımladığımız tüm fikirleri daha iyi anlamınıza ve uygulamanıza yardımcı olmayı amaçlayan bir dizi alıştırmaya ve etkinlik geliştirdik.

Tüm alıştırmaların ve faaliyetlerin ortak bir yanı vardır: **bunlar sorgulama** sürecine dayanır. Bu terimle, bir bireyin veya grubun, dinlemeye, çözüm aramaya, hedeflere ulaşmaya ve herkesin farklı anlatılarına ve bakış açılarına saygı duymaya odaklanarak sınıf iklimini yönetmede kendi kararlarını elde etme kapasitesini güçlendiren soruların ve konuşmaların kullanımını tanımlarız.

Tüm alıştırmaya ve etkinlikler, sınıf iklimini katılımcı ve işbirlikçi bir şekilde etkili bir şekilde iyileştirmeyi amaçlayan konuşmaları kolaylaştıran soruların nasıl geliştirileceğine dair fikirler ve örnekler sunan sorgulama sürecini uygulamanıza yardımcı olur.